

Dokument s plenarne sjednice

A8-0039/2016

25.2.2016

IZVJEŠĆE

o sklapanju Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije 2016/2005(ACI))

Odbor za ustavna pitanja

Izvjestiteljica: Danuta Maria Hübner

SADRŽAJ

Stranica

PRIJEDLOG ODLUKE EUROPSKOG PARLAMENTA.....	4
PRILOG I.: MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUM O BOLJOJ IZRADI ZAKONODAVSTVA ...	10
PRILOG II.: IZJAVA EUROPSKOG PARLAMENTA I KOMISIJE PRILIKOM DONOŠENJA MEĐUINSTITUCIJSKOG SPORAZUMA O BOLJOJ IZRADI ZAKONODAVSTVA.....	44
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U NADLEŽNOM ODBORU.....	45

PRIJEDLOG ODLUKE EUROPSKOG PARLAMENTA

o sklapanju Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije 2016/2005(ACI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Odluku koju je donijela Konferencija predsjednika dana 16. prosinca 2015.,
 - uzimajući u obzir nacrt međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije,
 - uzimajući u obzir članak 17. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji,
 - uzimajući u obzir članak 295. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir prijedlog Komisije za međuinstitucijski sporazum o boljoj regulativi (COM(2015)0216 i njegove priloge),
 - uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije od 20. listopada 2010.¹ („Okvirni sporazum iz 2010.”),
 - uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum o boljoj izradi zakonodavstva od 16. prosinca 2003.² („Međuinstitucionalni sporazum iz 2003.”),
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. veljače 2014. o prikladnosti propisa EU-a, supsidijarnosti i proporcionalnosti – 19. izvješće o boljoj izradi zakonodavstva za 2011.³,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. rujna 2015. o programu rada Komisije za 2016.⁴,
 - uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 18. i 19. veljače 2016.
 - uzimajući u obzir članak 140. stavak 1. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ustavna pitanja (A8-0039/2016),
- A. budući da je Parlament više puta pozivao na ponovne pregovore o Međuinstitucionalnom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva iz 2003. kako bi se uzelo u obzir novo zakonodavno okružje stvoreno Ugovorom iz Lisabona, objedinile trenutačne najbolje prakse i sporazum osuvremenio u skladu s programom za bolju izradu zakonodavstva;

¹ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

² SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

³ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0061.

⁴ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0323.

- B. budući da su Odbor regija, Europski gospodarski i socijalni odbor te razni nacionalni parlamenti izrazili mišljenja o Komunikaciji Komisije od 19. svibnja 2015. o Boljoj regulativi za bolje rezultate – Agenda EU-a (COM(2015)0215), odnosno navedenom Prijedlogu Komisije za međuinstitucijski sporazum o boljoj regulativi ili o konsenzusu institucija o novom Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva;
- C. budući da je u navedenoj Rezoluciji od 16. rujna 2015. Parlament pozdravio započinjanje pregovora o novom Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva i iznio nekoliko prioriteta koji se prije svega odnose na kvalitetu izrade zakonodavnih akata u Komisiji, višegodišnje i godišnje programiranje, poboljšanje procjena učinka nacrtu zakona, ravnopravan odnos dvaju ogranaka zakonodavne vlasti tijekom zakonodavnog postupka u pogledu pristupa informacijama, odgovarajuća međuinstitucijska savjetovanja, postupanje Komisije na prijedloge i preporuke Parlamenta te detaljna obrazloženja svakog predviđenog povlačenja;
- D. budući da su međuinstitucijski pregovori službeno počeli 25. lipnja 2015.;
- E. budući da je 16. prosinca 2015. Konferencija predsjednika većinom glasova podržala privremeni dogovor o tekstu novog Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva („novi MIS”) koji su pregovarači triju institucija postigli 8. prosinca 2015.;
- F. budući da se novim MIS-om namjeravaju zamijeniti Međuinstitucionalni sporazum iz 2003. i Zajednički međuinstitucijski pristup procjeni učinka iz studenog 2005. te da se Prilogom novom MIS-u namjerava zamijeniti Zajednički dogovor o delegiranim aktima iz 2011.;
- G. budući da se, prema zajedničkoj izjavi Europskog parlamenta i Komisije iz Priloga II., novim MIS-om ne dovodi u pitanje Okvirni sporazum iz 2010.;
- H. budući da bi određene odredbe Okvirnog sporazuma iz 2010. ipak mogle zastarjeti ili da bi ih se zbog novog MIS-a možda trebalo ažurirati;
- I. budući da se novim MIS-om predviđaju daljnji međuinstitucijski pregovori, i to posebno o praktičnim preduvjetima za suradnju i razmjenu informacija u kontekstu sklapanja međuinstitucijskih sporazuma te o kriterijima za primjenu članaka 290. i 291. UFEU-a o delegiranim i provedbenim aktima;
- J. budući da će zbog novog MIS-a određene odredbe Poslovnika Parlamenta trebati prilagoditi, primjerice one koje se odnose na Program rada Komisije i provjeru pravne osnove akata;
- K. budući da se novim MIS-om na ovaj ili onaj način nastoje riješiti glavni problemi koje je Odbor Parlamenta za ustavna pitanja iznio u svom „Doprinosu AFKO-a stajalištu Europskog parlamenta za pregovore o reviziji Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva” od 22. travnja 2015.;
- 1. pozdravlja sporazum postignut među institucijama te ga smatra dobrom osnovom za uspostavu i razvoj novog, otvorenijeg i transparentnijeg odnosa među njima u cilju bolje izrade zakonodavstva u korist građana Unije;

2. izražava duboko žaljenje, u kontekstu bolje izrade zakonodavstva, što se u pregovorima o MIS-u nije slijedila utvrđena praksa u pogledu postupka u odboru u Europskom parlamentu;
3. prije svega pozdravlja rezultate pregovora u pogledu višegodišnjeg i godišnjeg međuinstitucijskog programiranja, reagiranja Komisije na zakonodavne inicijative Parlamenta te iznošenja obrazloženja i održavanja savjetovanja o predviđenim povlačenjima zakonodavnih prijedloga; ističe da se dogovorena snažna usredotočenost na Program rada Komisije ne može shvatiti kao opravdanje za bilo kakvo ograničavanje zakonodavnih ovlasti Parlamenta ili njegova prava na inicijativu; pozdravlja dogovorenu međuinstitucijsku razmjenu stajališta u slučaju da se predviđa mijenjanje pravne osnove akta te izražava veliku odlučnost da se suprotstavi svakom pokušaju narušavanja zakonodavnih ovlasti Europskog parlamenta mijenjanjem pravne osnove;
4. ističe važnost odredbi novog MIS-a o instrumentima bolje izrade zakonodavstva (procjene učinka, javna savjetovanja i savjetovanja s dionicima, ocjenjivanja itd.) za dobro razmotren, uključiv i transparentan proces donošenja odluka, kao i za pravilnu primjenu zakonodavstva te istodobno napominje da se tim odredbama čuvaju ovlasti zakonodavaca; smatra da procjene učinka moraju biti sveobuhvatne i ujednačene te da bi se u njima, među ostalim, trebala procjenjivati cijena nedonošenja potrebnog zakonodavstva koju plaćaju proizvođači, potrošači, radnici i upravitelji te koja utječe na okoliš; zabrinut je zbog toga što tekst povezan s procjenom učinka ne obvezuje dovoljno tri institucije da u svoje procjene učinka uključe mala i srednja poduzeća (MSP) te ispitivanje konkurentnosti; ističe da je važno uzeti u obzir potrebe MSP-ova u svim fazama zakonodavnog ciklusa te im posvetiti pozornost; ističe da se, u skladu s radnim dokumentom službi Komisije od 19. svibnja 2015. o Smjernicama za bolju izradu zakonodavstva (SWD(2015)0211), procjena učinka na mala i srednja poduzeća mora uključiti u izvješća o procjeni učinka te poziva Komisiju da dostavi dodatne informacije o tome; pozdravlja cilj poboljšanja provedbe i primjene zakonodavstva Unije, među ostalim i boljom identifikacijom nacionalnih mjera koje nisu propisane zakonodavstvom Unije koje treba prenijeti (prekomjerno donošenje propisa), te imajući u vidu činjenicu da države članice mogu primjenjivati više standarde ako su zakonodavstvom Unije utvrđeni tek minimalni standardi, očekuje od država članica da takve mjere jasno naznače i dokumentiraju;
5. primjećuje da kumulativni troškovi zakonodavstva mogu dovesti do znatnih poteškoća za poslovne subjekte i pojedince na koje se primjenjuju pravila Unije;
6. prima na znanje pismo prvog potpredsjednika Komisije od 15. prosinca 2015. o funkcioniranju novog Regulatornog nadzornog odbora koji treba pratiti kvalitetu procjena učinka koje izrađuje Komisija (a da mu se ne dodijeli pravo ulaganja veta na zakonske prijedloge, koje imaju izabrana tijela vlasti); podsjeća da je u svojoj Rezoluciji od 27. studenog 2014. o reviziji smjernica Komisije za procjenu učinka i ulozi testa utjecaja zakonodavstva na mala i srednja poduzeća¹ zatražio da se ojača neovisnost Regulatornog nadzornog odbora (bivšeg „Odbora za procjenu učinka”) te posebno da članovi tog Odbora ne podliježu političkoj kontroli; u tom pogledu smatra da je uspostava Regulatornog nadzornog odbora dobrodošao prvi korak u ostvarivanju njegove neovisnosti; ističe da i zakonodavci mogu provoditi vlastite procjene učinka kad ih smatraju potrebnim; napominje da procjene učinka ne zamjenjuju politički

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0069

postupak donošenja odluka; nadalje ističe da se novim MIS-om predviđa razmjena informacija među institucijama o najboljim praksama i metodama u pogledu procjena učinka, čime se pruža prilika za pravovremenu reviziju funkcioniranja Regulatornog nadzornog odbora u cilju usvajanja zajedničke metodologije;

7. pozdravlja dogovor institucija da surađuju u cilju ažuriranja i pojednostavljivanja zakonodavstva i da o tome razmjenjuju stajališta prije dovršetka Programa rada Komisije; ističe važnost dogovorenog „godišnjeg pregleda opterećenosti” kao sredstva za jasno i transparentno utvrđivanje i praćenje rezultata napora Unije, u cilju izbjegavanja i smanjivanja prekomjernog donošenja propisa i administrativnih opterećenja, a taj bi pregled trebao sadržavati popis koji se posebno odnosi na MSP-ove te bi u njemu trebala postojati razlika između opterećenja koja se nastoje nametnuti pojedinačnim prijedlozima Komisije i akata pojedinačnih država članica; ističe da se izvedivost i poželjnost utvrđivanja ciljeva za smanjivanje opterećenja u određenim sektorima mora pažljivo ocjenjivati na pojedinačnoj osnovi, uz blisku suradnju među institucijama, usredotočavanje na kvalitetu zakonodavstva i bez narušavanja relevantnih standarda Unije; očekuje od Komisije da redovito predlaže stavljanje pravnih akata izvan snage kad se ono smatra nužnim; u tom pogledu pozdravlja činjenicu da se tri institucije slažu u vezi s tim da bi procjenom učinka trebalo obuhvatiti i učinak prijedlogâ o administrativnim opterećenjima, posebno u pogledu MSP-ova; uviđa da se odgovarajućim zakonodavstvom Unije mogu smanjiti administrativna opterećenja za MSP-ove tako da se 28 različitih skupova pravila zamijene jednim skupom pravila za unutarnje tržište;
8. smatra da je u pogledu delegiranih i provedbenih akata načelno pronađeno ujednačeno rješenje kojim se jamči transparentnost i paritet među zakonodavcima, no ističe potrebu za brzim postizanjem sporazuma o odgovarajućim kriterijima za razgraničavanje delegiranih i provedbenih akata te za žurnim usklađivanjem svih temeljnih akata s pravnim okvirom uvedenim Ugovorom iz Lisabona;
9. priznaje da su dogovorene mjere za poboljšanje uzajamne razmjene stajališta i informacija između Parlamenta i Vijeća kao zakonodavaca pozitivan korak; smatra, međutim, da ih treba dalje razvijati, posebno u vezi s uzajamnim pristupom informacijama i sastancima, kako bi se postigla stvarna ravnoteža i jednakost postupanja zakonodavaca u cijelom zakonodavnom postupku te zajamčilo poštovanje načela uzajamne iskrene suradnje među institucijama; upozorava da se dogovorene neformalne razmjene gledišta ne bi smjele pretvoriti u nove netransparentne međuinstitucijske pregovore;
10. podsjeća da se UFEU-om uspostavlja redovni zakonodavni postupak u tri čitanja; ističe da bi, kad Parlament i Vijeće u potpunosti primjenjuju svoje ovlasti u zakonodavnom postupku, sporazumi u drugom čitanju trebali biti standardni postupak, dok bi sporazume u prvom čitanju trebalo primjenjivati samo ako se o tome nakon razmatranja donese izričita odluka;
11. pozdravlja predanost jamčenju transparentnosti zakonodavnih postupaka, no ističe potrebu za konkretnijim odredbama i instrumentima za ostvarivanje tog cilja, posebno u pogledu primjene sporazuma u prvom čitanju;
12. također smatra da bi trebalo bolje iskoristiti mjere za politički dijalog s nacionalnim parlamentima; s tim u vezi ističe važnu ulogu koja je nacionalnim parlamentima dodijeljena

Ugovorom iz Lisabona te naglašava da osim praćenja poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti nacionalni parlamenti mogu dati pozitivan doprinos u okviru političkog dijaloga, što i čine; potiče na bolju primjenu postojećih mehanizama supsidijarnosti i proporcionalnosti kako je utvrđeno Ugovorima; ističe potrebu za većom fleksibilnošću pri primjeni roka od osam tjedana u kojemu nacionalni parlamenti podnose obrazloženo mišljenje o nepoštovanju načela supsidijarnosti;

13. poziva na sveobuhvatno ocjenjivanje učinka novog MIS-a na Okvirni sporazum iz 2010. i druge postojeće međuinstitucijske sporazume povezane s njim, pri čemu valja imati na umu potrebu za očuvanjem položaja i ovlasti Europskog parlamenta te za pojednostavljivanjem strukture brojnih mjera kojima se reguliraju međuinstitucijski odnosi;
14. smatra da bi se to pojednostavljivanje trebalo provesti nakon ispunjavanja svih praktičnih preuvjeta za provedbu novog MIS-a, a tad bi institucije također mogle procijeniti jesu li prilagodbe novom MIS-u potrebne s obzirom na dotad stečeno iskustvo pri provedbi novog MIS-a;
15. ističe važnost pravilne provedbe te jamčenja poštovanja obveza i rokova utvrđenih novim MIS-om;
16. ističe da se osobito sljedeća pitanja trebaju dodatno razmotriti na tehničkoj i/ili političkoj razini, uz aktivno sudjelovanje svih parlamentarnih odbora s relevantnim iskustvom i korištenje njihova stručnog znanja:
 - programiranje (tehničko preispitivanje Okvirnog sporazuma iz 2010. i Poslovnika Parlamenta);
 - provjera pravne osnove akata (preispitivanje Poslovnika radi uključivanja mjera za trilateralnu razmjenu stajališta);
 - ocjenjivanje načina na koji Komisija primjenjuje svoje navedene Smjernice za bolju regulativu te učinkovitog funkcioniranja novoosnovanog Odbora za regulatorni nadzor, posebno kako bi se u skladu sa stavkom 6. potvrdilo da djeluje neovisno i da njegovi članovi nisu ni pod kakvom političkom kontrolom;
 - transparentnost i koordinacija zakonodavnog procesa (uključujući odgovarajuću primjenu postupaka prvog i drugog čitanja, praktične mjere za razmjenu stajališta, razmjenu informacija i uspoređivanje vremenskih rasporeda, transparentnost u kontekstu trilateralnih pregovora, razvoj platformi i instrumenata za uspostavu zajedničke baze podataka o stanju zakonodavnih akata, pružanje informacija nacionalnim parlamentima te praktične mjere za suradnju i razmjenu informacija u vezi s pregovorima o međunarodnim sporazumima i njihovim sklapanjem);

- ocjenjivanje neovisnosti Odbora za regulatorni nadzor pri ispunjavanju uloge nadziranja i davanja objektivnih savjeta o odgovarajućim procjenama učinka te moguće daljnje postupanje u vezi s tim;
- očekivanje Parlamenta, u skladu s relevantnim odredbama novog MIS-a, da Komisija ako je moguće iznese prijedloge kojima se utvrđuju ciljevi za smanjenje opterećenja u ključnim sektorima što je prije moguće, uz istodobno jamčenje ispunjenja ciljeva zakonodavstva;
- jamčenje operativne i pravne dosljednosti između novog MIS-a i sporazuma o suradnji u pogledu savjetodavnih tijela Unije;
- delegirani i provedbeni akti, na temelju Rezolucije Parlamenta od 25. veljače 2014. o pratećim mjerama za delegiranje zakonodavnih ovlasti i nadzoru država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije¹ (pregovori o kriterijima za razgraničavanje delegiranih i provedbenih akata, uspostava registra delegiranih akata i potpuno usklađivanje akata donesenih prije stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona);
- provedba i primjena zakonodavstva Unije (provjera načina na koji države članice obavješćuju o prijenosu direktiva te svih nacionalnih mjera koje nadilaze odredbe zakonodavstva Unije (prekomjerno donošenje propisa));

17. odobrava nacrt sporazuma iz Priloga I. ovoj odluci;

18. odobrava zajedničku izjavu Parlamenta i Komisije iz Priloga II. ovoj odluci;

19. traži od nadležnog odbora da ispita koliko su za provedbu novog MIS-a potrebne izmjene ili tumačenje Poslovnika ili promjene u postupcima Parlamenta, njegovoj administraciji i načinima kontaktiranja s drugim institucijama;

20. nalaže svojem predsjedniku da potpiše novi MIS s predsjednikom Vijeća i predsjednikom Komisije i da ga da na objavu u *Službenom listu Europske unije*;

21. nalaže svojem predsjedniku da ovu Odluku, uključujući i njezin prilog, radi obavijesti proslijedi Vijeću i Komisiji.

¹ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0127.

PRILOG I.: MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUM O BOLJOJ IZRADI ZAKONODAVSTVA

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 295.,

budući da:

(1) Europski parlament, Vijeće i Komisija („tri institucije”) obvezali su se na lojalnu i transparentnu suradnju tijekom cijelog zakonodavnog ciklusa. U tom kontekstu podsjećaju na ravnopravnost obaju suzakonodavaca kako je utvrđeno Ugovorima.

(2) Tri institucije prepoznaju svoju zajedničku odgovornost za postizanje kvalitetnog zakonodavstva Unije i za osiguravanje da je to zakonodavstvo usmjereno na područja u kojima nosi najveću dodanu vrijednost za europske građane, da je što djelotvornije i učinkovitije u postizanju zajedničkih ciljeva politike Unije, da je što jednostavnije i jasnije, da se njime izbjegavaju prekomjerni propisi i administrativna opterećenja za građane, uprave i poduzeća, osobito mala i srednja poduzeća („MSP-ovi”), te da je prilagođeno lakšem prenošenju i praktičnoj primjeni te jačanju konkurentnosti i održivosti gospodarstva Unije.

(3) Tri institucije podsjećaju na obvezu Unije da donosi propise samo ako i u mjeri u kojoj je to potrebno, u skladu s člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji o načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti.

(4) Tri institucije ponovno ističu ulogu i odgovornost nacionalnih parlamenata kako je utvrđeno u Ugovorima, u Protokolu br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji priloženom Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju i Protokolu br. 2. o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, priloženom Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije.

(5) Tri institucije slažu se da bi analizu moguće „europske dodane vrijednosti” bilo kojeg predloženog djelovanja Unije, kao i procjenu „troška ne-Europe” u slučaju nepostojanja djelovanja Unije, trebalo u potpunosti uzeti u obzir prilikom određivanja zakonodavnog programa.

(6) Tri institucije smatraju da će se javnim savjetovanjem i savjetovanjem s dionicima, ex post evaluacijom postojećeg zakonodavstva i procjenom učinaka novih inicijativa doprinijeti postizanju cilja bolje izrade zakonodavstva.

(7) S ciljem olakšavanja pregovora u okviru redovnog zakonodavnog postupka i poboljšanja primjene članaka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ovim sporazumom utvrđuju se načela u skladu s kojima će Komisija sakupiti sve potrebno stručno znanje prije donošenja delegiranih akata.

(8) Tri institucije potvrđuju da bi ciljeve pojednostavnjenja zakonodavstva Unije i smanjenja regulatornog opterećenja trebalo ostvarivati ne dovodeći u pitanje postizanje ciljeve politika Unije, kako je utvrđeno Ugovorima, ni zaštitu cjelovitosti unutarnjeg tržišta.

(9) Ovim Sporazumom dopunjuju se sljedeći sporazumi i izjave o boljoj izradi zakonodavstva, kojima su tri institucije i dalje u cijelosti obvezane:

- Međuinstitucionalni sporazum od 20. prosinca 1994. Ubrzana metoda rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova¹;
- Međuinstitucionalni sporazum od 22. prosinca 1998. o zajedničkim smjernicama za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice²;
- Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata³;
- Zajednička izjava od 13. lipnja 2007. o praktičnim rješenjima za postupak suodlučivanja⁴;
- Zajednička politička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 27. listopada 2011. o dokumentima s objašnjenjem⁵.

SPORAZUMJELI SU SE KAKO SLIJEDI:

¹ SL C 102, 4.4.1996., str. 2.
² SL C 73, 17.3.1999., str. 1.
³ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.
⁴ SL C 145, 30.6.2007., str. 5.
⁵ SL C 369, 17.12.2011., str. 15.

I. ZAJEDNIČKE OBVEZE I CILJEVI

1. Tri institucije suglasne su ostvarivati bolju izradu zakonodavstva s pomoću niza inicijativa i postupaka, kako je utvrđeno ovim Međuinstitucijskim sporazumom.

2. Prilikom izvršavanja svojih ovlasti i u skladu s postupcima utvrđenima u Ugovorima te podsjećajući na važnost koju pridaju metodi Zajednice, tri institucije suglasne su poštovati opća načela prava Unije, poput demokratskog legitimiteta, supsidijarnosti i proporcionalnosti te pravne sigurnosti. Nadalje su suglasne da prilikom izrade zakonodavstva Unije promiču jednostavnost, jasnoću i dosljednost te potpunu transparentnost zakonodavnog procesa.

3. Tri institucije suglasne su da bi zakonodavstvo Unije trebalo:

- biti razumljivo i jasno;
- omogućiti građanima, upravama i poduzećima da lako razumiju svoja prava i obveze;
- uključivati odgovarajuće zahtjeve u pogledu izvješćivanja, praćenja i ocjene;
- izbjegavati prekomjerne propise i administrativna opterećenja i
- biti praktično za provedbu.

II. PLANIRANJE PROGRAMA

4. Tri institucije suglasne su jačati godišnje i višegodišnje planiranje programa Unije u skladu s člankom 17. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji, kojim se zadaća godišnjeg i višegodišnjeg planiranja programa povjerava Komisiji.

Višegodišnje planiranje programa

5. Nakon imenovanja nove Komisije tri će institucije, radi lakšeg dugoročnog planiranja, razmijeniti mišljenja o glavnim ciljevima i prioritetima politika triju institucija za novi mandat i, kada je to moguće, o okvirnom rasporedu.

Tri će institucije, na inicijativu Komisije, kako je primjereno, sastaviti zajedničke zaključke koje će potpisati predsjednici triju institucija.

Tri će institucije, na inicijativu Komisije, provesti preispitivanje tih zajedničkih zaključaka u sredini razdoblja te ih prema potrebi prilagoditi.

Godišnje planiranje programa – program rada Komisije i međuinstitucijsko planiranje programa

6. Komisija će započeti dijalog s Europskom parlamentom odnosno Vijećem i prije i nakon donošenja svojeg godišnjeg programa rada („program rada Komisije”). Taj dijalog obuhvatit će sljedeće:

a) rane bilateralne razmjene mišljenja o inicijativama za nadolazeću godinu održavat će se prije no što predsjednik Komisije i njezin prvi potpredsjednik podnesu pisani doprinos u kojem se do odgovarajućih detalja navode točke od iznimne političke važnosti za sljedeću godinu te koji sadrži naznake koje se odnose na planirana povlačenja prijedloga Komisije („pismo namjere”);

b) nakon rasprave o stanju Unije, a prije donošenja godišnjeg programa rada Komisije, Europski parlament i Vijeće razmijenit će mišljenja s Komisijom na temelju pisma namjere;

c) razmjena mišljenja između tri institucije održat će se o donesenom programu rada, u skladu sa stavkom 7.

Komisija će propisno uzeti u obzir mišljenja koja su iznijeli Europski parlament i Vijeće u svakoj fazi dijaloga, uključujući njihove zahtjeve za inicijativama.

7. Nakon donošenja programa rada Komisije i temeljem njega, tri institucije razmijenit će mišljenja o inicijativama za sljedeću godinu te dogovoriti zajedničku izjavu o godišnjem međuinstitucijskom planiranju programa („zajednička izjava”) koju će potpisati predsjednici triju institucija. Zajedničkom izjavom utvrdit će se širi ciljevi i prioriteti za sljedeću godinu i odrediti točke od iznimne političke važnosti kojima bi se, ne dovodeći u pitanje ovlasti koje su Ugovorima dodijeljene zakonodavcima, trebao dati prioritet u zakonodavnom procesu.

Tri institucije redovito će tijekom godine pratiti provedbu zajedničke izjave.

S tim ciljem tri institucije sudjelovat će u raspravama o provedbi zajedničke izjave u Europskom parlamentu i/ili Vijeću tijekom proljeća dotične godine.

8. Program rada Komisije sadržavat će glavne zakonodavne i nezakonodavne prijedloge za sljedeću godinu, uključujući stavljanja izvan snage, preinake, pojednostavljenja i povlačenja. U programu rada Komisije za svaku će točku, do mjere u kojoj je to moguće, biti navedeno sljedeće: predviđena pravna osnova, vrsta pravnog akta, okvirni raspored za donošenje akta u Komisiji, te svaka dodatna informacija relevantna za postupak, uključujući informacije o radu na procjeni učinka i evaluaciji.

9. Kada Komisija, u skladu s načelima lojalne suradnje i institucionalne ravnoteže, namjerava povući zakonodavni prijedlog, neovisno o tome hoće li nakon takva povlačenja uslijediti revidirani prijedlog, to povlačenje će obrazložiti i, prema potrebi, naznačiti planirane naredne korake uz detaljan raspored te provesti odgovarajuća međuinstitucijska savjetovanja na toj osnovi. Komisija će uzeti u obzir stajališta suzakonodavaca te će na njih odgovoriti.

10. Komisija će pomno i bez odlaganja razmotriti zahtjeve za prijedloge o aktima Unije koje podnesu Europski parlament ili Vijeće na temelju članka 225. odnosno članka 241. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Komisija će odgovoriti na takve zahtjeve u roku od tri mjeseca, navodeći daljnja postupanja koja s njima u vezi planira provesti donošenjem posebne komunikacije. Ako Komisija odluči da neće podnijeti prijedlog, u odgovoru na takav zahtjev, obavijestit će dotičnu instituciju s detaljnim obrazloženjem, te će, prema potrebi, pružiti analizu drugih mogućih rješenja i odgovoriti na bilo koja pitanja koja suzakonodavci iznesu u pogledu analiza „europske dodane vrijednosti” i „troška ne-Europe”.

Ako to bude zatraženo, Komisija će predstaviti svoj odgovor u Europskom parlamentu ili u Vijeću.

11 Komisija će provoditi redovita ažuriranja svojeg planiranja tijekom godine i obrazložiti će svako kašnjenje u predstavljanju prijedloga uključenih u svoj program rada. Komisija će redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće o provedbi svojeg programa rada za dotičnu godinu.

III. INSTRUMENTI ZA BOLJU IZRADU ZAKONODAVSTVA

Procjena učinka

12. Tri institucije suglasne su da procjene učinka pozitivno doprinose poboljšanju kvalitete zakonodavstva Unije.

Procjene učinka su instrument koji služi za pomoć trima institucijama u donošenju dobro razmotrenih odluka i nisu zamjena za političke odluke u demokratskom procesu donošenja odluka. Procjene učinka ne smiju dovesti do nepotrebnih kašnjenja u procesu izrade zakonodavstva, dovesti u pitanje sposobnost suzakonodavaca da predlažu amandmane.

Procjene učinka trebale bi obuhvatiti postojanje, razmjer i posljedice problema te pitanje potrebe za djelovanjem Unije. U njima bi se trebala izložiti druga rješenja i, ako je to moguće, potencijalni kratkoročni i dugoročni troškovi i koristi te, s pomoću kvalitativnih i kvantitativnih analiza, na integrirani i uravnotežen način procjenjivati učinci na gospodarstvo, okoliš i društvo. Trebalo bi se u potpunosti poštovati načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, kao i temeljna prava. Procjene učinka također bi se trebale odnositi, kada je god to moguće, i na „trošak ne-Europe” i na učinak na konkurentnost i administrativna opterećenja različitih opcija, osobito uzimajući u obzir MSP-ove („Počnimo od malih”), digitalne aspekte i teritorijalni učinak. Procjene učinka trebale bi se temeljiti na točnim, nepristranim i potpunim informacijama te bi trebale biti razmjerne u odnosu na područje primjene i težište.

13. Komisija će provoditi procjene učinka svojih zakonodavnih i nezakonodavnih inicijativa, delegiranih akata i provedbenih mjera za koje se očekuje da će imati značajne učinke na gospodarstvo, okoliš ili društvo. Uz inicijative uključene u program rada Komisije ili u zajedničku izjavu, kao opće pravilo, bit će priložena procjena učinka.

U vlastitom postupku procjene učinka Komisija će provoditi što je moguće opsežnija savjetovanja. Komisijin Odbor za regulatorni nadzor provodit će nepristranu provjeru kvalitete njezinih procjena učinka. Konačni rezultati procjena učinka bit će dostupni Europskom parlamentu, Vijeću i nacionalnim parlamentima te će se objavljivati uz mišljenje/mišljenja Odbora za regulatorni nadzor u trenutku donošenja inicijative Komisije.

14. Europski parlament i Vijeće će nakon razmatranja zakonodavnih prijedloga Komisije u potpunosti uzeti u obzir procjene učinka Komisije. Stoga se procjene učinka predstavljaju na način da se Europskom parlamentu i Vijeću omogući razmatranje odabira Komisije.

15. Kada budu smatrali da je to primjereno i potrebno za zakonodavni proces, Europski parlament i Vijeće provest će procjene učinka u vezi sa svojim znatnim izmjenama prijedloga Komisije. Europski parlament i Vijeće će, kao opće pravilo, prihvatiti Komisijinu procjenu učinka kao polazišnu točku njihova daljnjeg rada. Definiciju „suštinske” izmjene trebala bi utvrditi dotična institucija.

16. Komisija, na vlastitu inicijativu ili na poziv Europskog parlamenta ili Vijeća, može nadopuniti vlastitu procjenu učinka ili provesti dodatni analitički rad koji smatra potrebnim. Pritom će Komisija uzeti u obzir sve dostupne informacije, fazu do koje se došlo u zakonodavnom procesu i potrebu za izbjegavanjem nepotrebnih kašnjenja u tom postupku. Suzakonodavci će u potpunosti uzeti u obzir sve dodatne elemente koje u tom kontekstu pruži Komisija.

17. Svaka od tri institucije odgovorna je za to kako će organizirati provedbu vlastite procjene učinka, uključujući interne organizacijske resurse i kontrolu kvalitete. One će redovito surađivati razmjenom informacija o najboljoj praksi i metodologijama povezanim s procjenama učinka, što će svakoj instituciji omogućiti da dodatno poboljša vlastitu metodologiju i postupke te usklađenost sveukupnog rada na procjeni učinka.

18. Komisijina početna procjena učinka i svaki dodatni rad na procjeni učinka koji institucije provode tijekom zakonodavnog procesa bit će objavljeni do završetka zakonodavnog procesa te će se, promatrani u cjelini, moći upotrijebiti kao osnova za evaluaciju.

Javno savjetovanje i savjetovanje s dionicima te povratne informacije

19. Javno savjetovanje i savjetovanje s dionicima ključno je za donošenje dobro razmotrenih odluka i poboljšanje kvalitete izrade zakonodavstva. Ne dovodeći u pitanje posebne dogovore koji se odnose na prijedloge Komisije u skladu s člankom 155. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija će, prije donošenja prijedloga, provesti javna savjetovanja na otvoren i transparentan način, kako bi se s pomoću modaliteta i vremenskih ograničenja tih javnih savjetovanja omogućilo najšire moguće sudjelovanje. Komisija će posebno poticati izravno sudjelovanje MSP-ova i drugih krajnjih korisnika u savjetovanjima. To će uključivati javna savjetovanja putem interneta. O rezultatima javnih savjetovanja i savjetovanja s dionicima obavijestit će se bez odlaganja oba suzakonodavaca te će se oni javno objaviti.

***Ex-post* evaluacija postojećeg zakonodavstva**

20. Tri institucije potvrđuju važnost najveće moguće dosljednosti i usklađenosti pri organiziranju svojeg rada na evaluaciji uspješnosti zakonodavstva Unije, uključujući povezana javna savjetovanja i savjetovanja s dionicima.

21. Komisija će obavijestiti Europski parlament i Vijeće o svojem višegodišnjem planiranju evaluacija postojećeg zakonodavstva te će, do mjere u kojoj je to moguće, uključiti u to planiranje njihove zahtjeve za temeljitu evaluaciju određenih područja politika ili pravnih akata.

Komisija će pri planiranju evaluacija poštovati rokove za izvješćivanje i preispitivanje utvrđene zakonodavstvom Unije.

22. U kontekstu zakonodavnog ciklusa, evaluacije postojećeg zakonodavstva i politika koje se temelje na učinkovitosti, djelotvornosti, važnosti, usklađenosti i dodanoj vrijednosti trebale bi biti temelj za procjene učinka mogućih daljnjih djelovanja. S ciljem podupiranja tih postupaka, tri institucije suglasne su, prema potrebi, postaviti zahtjeve o izvješćivanju, praćenju i evaluaciji u zakonodavstvo, izbjegavajući pritom prekomjerne propise i administrativna opterećenja, osobito za države članice. Prema potrebi, takvi zahtjevi mogu uključivati mjerljive pokazatelje kao temelj za prikupljanje dokaza o djelovanju zakonodavstva u praksi.

23. Tri institucije suglasne su da sustavno razmotre uporabu klauzula o preispitivanju u zakonodavstvu te uzmu u obzir vrijeme potrebno za provedbu i skupljanje dokaza o rezultatima i učincima.

Tri institucije razmotrit će ograničavanje primjene određenog zakonodavstva na utvrđeno razdoblje („klauzula o vremenskom ograničenju valjanosti”).

24. Tri institucije međusobno se pravodobno obavješćuju prije usvajanja ili preispitivanja smjernica koje se odnose na njihove instrumente za bolju izradu zakonodavstva (javna savjetovanja i savjetovanja s dionicima, procjene učinka i *ex-post* evaluacije).

IV. ZAKONODAVNI INSTRUMENTI

25. Komisija, u odnosu na svaki prijedlog, Europskom parlamentu i Vijeću daje objašnjenje i opravdanje svojeg odabira pravne osnove i vrste pravnog akta u obrazloženju koje se prilaže uz prijedlog. Komisija bi trebala uzeti u obzir razliku u prirodi i učincima između uredaba i direktiva.

Komisija ujedno u svojem obrazloženju navodi opravdanost predloženih mjera u kontekstu načela supsidijarnosti i proporcionalnosti i spojivost s temeljnim pravima. Komisija navodi i razmjer i rezultate javnog savjetovanja i savjetovanja s dionicima, procjene učinka i *ex-post* evaluacije postojećeg zakonodavstva koje je provela.

Ako je predviđena izmjena pravne osnove koja uključuje promjenu iz redovnog zakonodavnog postupka u posebni zakonodavni postupak ili nezakonodavni postupak, tri institucije razmijenit će mišljenja o tome.

Tri institucije slažu se da je odabir pravne osnove pravno utvrđenje koje mora počivati na objektivnoj osnovi podložnoj sudskom preispitivanju.

Komisija nastavlja u potpunosti izvršavati svoju institucijsku ulogu osiguravanja toga da se Ugovori i sudska praksa Suda Europske unije poštuju.

V. DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI

26. Tri institucije naglašavaju važnu ulogu koju u pravu Unije imaju delegirani i provedbeni akti. Kada se upotrebljavaju na učinkovit i transparentan način te u opravdanim slučajevima, oni su sastavni instrument bolje izrade zakonodavstva koji doprinosi jednostavnom, ažuriranom zakonodavstvu i njegovoj učinkovitoj, brznoj provedbi. Zakonodavci su ti koji imaju ovlast odlučiti o tome je li potrebno koristiti se delegiranim ili provedbenim aktima te do koje mjere, unutar granica utvrđenih Ugovorima.

27. Tri institucije priznaju potrebu za ujednačavanjem postojećeg zakonodavstva s pravnim okvirom koji je ustanovljen Ugovorom iz Lisabona i posebno ističu potrebu za davanjem visokog prioriteta žurnom ujednačavanju svih temeljnih akata koji i dalje upućuju na regulatorni postupak s kontrolom. Komisija će to potonje ujednačavanje predložiti do kraja 2016.

28. Tri institucije sporazumjele su se o priloženom Zajedničkom dogovoru o delegiranim aktima o povezanim standardnim klauzulama („Zajednički dogovor”). U skladu sa Zajedničkim dogovorom te s ciljem povećanja transparentnosti i unaprjeđenja savjetovanja, Komisija se obvezuje da prije donošenja delegiranog akta prikupi sve potrebno stručno znanje, među ostalim i savjetovanjem sa stručnjacima iz država članica i javnim savjetovanjem. Osim toga, svaki put kad pri izradi prvog nacrtu provedbenih akata bude potrebno šire stručno znanje, Komisija će, prema potrebi, koristiti stručne skupine, savjetovati se s ciljanim dionicima i provesti javna savjetovanja.

Kako bi se osigurao ravnopravan pristup svim informacijama, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica. Stručnjaci iz Europskog parlamenta i Vijeća sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina iz Komisije na koje su pozvani stručnjaci iz država članica i koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

Komisija može biti pozvana na sastanke u Europskom parlamentu ili Vijeću s ciljem daljnje razmjene mišljenja o pripremi delegiranih akata.

Tri institucije stupit će u pregovore bez nepotrebnog odlaganja nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma s ciljem dopunjavanja Zajedničkog dogovora utvrđivanjem neobvezujućih kriterija za primjenu članaka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

29. Tri institucije obvezuju se da će najkasnije do kraja 2017. te u bliskoj suradnji uspostaviti zajednički funkcionalni registar delegiranih akata kojim će se pružati informacije na dobro strukturiran način, pristupačan korisnicima, s ciljem poboljšanja transparentnosti, olakšavanja planiranja i omogućavanja sljedivosti svih različitih faza za vrijeme ciklusa donošenja delegiranog akta.

30. Što se tiče izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije, tri institucije suglasne su da u zakonodavstvo Unije neće ugrađivati postupovne zahtjeve kojima bi se izmijenili mehanizmi nadzora utvrđeni Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Odbori koji izvršavaju zadaće u okviru postupaka ustanovljenih tom Uredbom ne bi trebali u tom svojstvu biti pozvani da izvršavaju druge funkcije.

31. Pod uvjetom da Komisija osigura nepristrana opravdanja koja se temelje na suštinskoj vezi između dviju ili više ovlasti sadržanih u jednom zakonodavnom aktu i osim ako zakonodavnim aktom nije drukčije predviđeno, ovlasti se mogu kombinirati. Savjetovanja u pripremi delegiranih akata također služe određivanju koje se ovlasti smatraju suštinski povezanim. U tim slučajevima svaki prigovor Europskog parlamenta ili Vijeća jasno će ukazati na koju se ovlast točno odnosi.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

VI. TRANSPARENTNOST I KOORDINACIJA ZAKONODAVNOG PROCESA

32. Tri institucije potvrđuju da se redovni zakonodavni postupak razvio na temelju redovitih kontakata u svim fazama postupka. I dalje se obvezuju nastaviti poboljšavati rad u okviru redovnog zakonodavnog postupka u skladu s načelima lojalne suradnje, transparentnosti, odgovornosti i učinkovitosti.

Tri institucije osobito su suglasne da Europski parlament i Vijeće, kao suzakonodavci, izvršavaju svoje ovlasti na ravnopravan način. Komisija provodi svoju ulogu posrednika na način da se ravnopravno odnosi prema dvjema granama zakonodavne vlasti, uz potpuno poštovanje uloga koje su Ugovorima dodijeljene institucijama.

33. Tri će se institucije tijekom zakonodavnog procesa međusobno redovito obavješćivati o svojem radu, tekućim pregovorima među njima i svakoj zaprimljenoj povratnoj informaciji od dionika, putem odgovarajućih postupaka, uključujući međusobni dijalog.

34. Europski parlament i Vijeće, u svojstvu zakonodavaca, suglasni su da je važno održavati bliske kontakte i prije međuinstitucijskih pregovora radi postizanja boljeg uzajamnog razumijevanja svojih stajališta. U tu će svrhu, u kontekstu zakonodavnog postupka, olakšati uzajamnu razmjenu mišljenja i informacija, među ostalim pozivanjem predstavnika drugih institucija na redovite neformalne razmjene mišljenja.

35. Europski parlament i Vijeće će radi učinkovitosti osigurati bolje usklađivanje u svojem postupanju sa zakonodavnim prijedlozima. Posebno, Europski parlament i Vijeće usporedit će okvirne vremenske rasporede za različite faze koje vode do konačnog donošenja zakonodavnog prijedloga.

36. Prema potrebi, tri se institucije mogu sporazumjeti o koordinaciji napora radi ubrzanja zakonodavnog procesa, istovremeno osiguravajući da se poštuju ovlasti suzakonodavaca i zaštititi kvaliteta zakonodavstva.

37. Tri institucije suglasne su da pružanje informacija nacionalnim parlamentima mora potonjima omogućiti da se u potpunosti koriste svojim ovlastima na temelju Ugovora.

38. Tri institucije osigurat će transparentnost zakonodavnih postupaka na temelju relevantnog zakonodavstva i sudske prakse, što uključuje primjereno vođenje trostranih pregovora.

Tri institucije poboljšat će obavješćivanje javnosti tijekom cijelog zakonodavnog ciklusa, a posebno će zajedno izvijestiti o uspješnom ishodu zakonodavnog procesa u redovnom zakonodavnom postupku nakon što postignu dogovor, i to putem zajedničkih konferencija za medije ili na bilo koji drugi način koji se smatra prikladnim.

39. Kako bi se olakšala sljedivost različitih koraka u zakonodavnom procesu, tri institucije obvezuju se da će do 31. prosinca 2016. utvrditi načine za daljnji razvoj platformi i instrumenata u tu svrhu, s ciljem uspostavljanja posebne zajedničke baze podataka o trenutačnom stanju u pogledu zakonodavnih akata.

40. U pogledu pregovora o međunarodnim sporazumima i njihova sklapanja tri institucije priznaju važnost toga da se osigura da svaka institucija može ostvarivati svoja prava i ispunjavati svoje obveze sadržane u Ugovorima onako kako to tumači Sud Europske unije.

Tri institucije obvezuju se da će se u roku od šest mjeseci nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma sastati kako bi u pregovorima dogovorile poboljšana praktična rješenja za suradnju i razmjenu informacija u okviru Ugovora, u skladu s tumačenjem Suda Europske unije.

VII. PROVEDBA I PRIMJENA ZAKONODAVSTVA UNIJE

41. Tri institucije suglasne su o važnosti bolje strukturirane međusobne suradnje kako bi se procijenila primjena i učinkovitost prava Unije s ciljem njegova poboljšanja putem budućeg zakonodavstva.

42. Tri institucije ističu potrebu za brzom i pravilnom primjenom zakonodavstva Unije u državama članicama. Rok za prenošenje direktiva bit će što je moguće kraći i načelno neće premašivati dvije godine.

43. Tri institucije pozivaju države članice da pri donošenju mjera za prenošenje ili provedbu zakonodavstva Unije ili osiguranje izvršenja proračuna Unije jasno obavijeste svoju javnost o tim mjerama. Kada u kontekstu prenošenja direktiva u nacionalno pravo države članice odluče dodati elemente koji ni na koji način nisu povezani s tim zakonodavstvom Unije, te dodatke trebalo bi jasno odrediti bilo u aktu o prijenosu ili u povezanim dokumentima.

44. Tri institucije pozivaju države članice na suradnju s Komisijom pri pribavljanju informacija i podataka potrebnih za praćenje i evaluaciju provedbe prava Unije. Tri institucije podsjećaju i naglašavaju važnost Zajedničke političke izjave od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjem¹ i Zajedničke političke izjave Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 27. listopada 2011. o dokumentima s obrazloženjem koje se odnose na dokumente s objašnjenjem koji se prilažu obavijestima o mjerama za prenošenje.

45. Komisija će i dalje godišnje izvješćivati Europski parlament i Vijeće o primjeni zakonodavstva Unije. Izvješće Komisije, prema potrebi, uključuje upućivanje na informacije navedene u stavku 43. Komisija može pružiti dodatne informacije o stanju provedbe određenog pravnog akta.

¹ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

VIII. POJEDNOSTAVNJENJE

46. Tri institucije potvrđuju svoju obvezanost na češću uporabu zakonodavne tehnike preinake za izmjenu postojećeg zakonodavstva uz potpuno poštovanje Međuinstitucionalnog sporazuma od 28. studenoga 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata. Ako preinaka nije primjerena, Komisija će, u skladu s Međuinstitucionalnim sporazumom od 20. prosinca 1994. Ubrzana metoda rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova, podnijeti prijedlog što je prije moguće nakon donošenja akta o izmjeni. Ako Komisija ne podnese takav prijedlog, obavješćuje o razlozima takve odluke.

47. Tri institucije obvezuju se promicati najučinkovitije regulatorne instrumente, kao što su usklađivanje i međusobno priznavanje, kako bi se izbjegli prekomjerni propisi i administrativna opterećenja te kako bi se ispunili ciljevi Ugovora.

48. Tri institucije suglasne su da će surađivati kako bi se zakonodavstvo ažuriralo i pojednostavnilo i kako bi se izbjegli prekomjerni propisi i administrativna opterećenja za građane, administracije i poduzeća, uključujući MSP-ove, istodobno osiguravajući da su ispunjeni ciljevi zakonodavstva. U tom kontekstu tri institucije slažu se da će razmjenjivati mišljenja o tom pitanju prije dovršetka programa rada Komisije.

Komisija se obvezuje da će kao doprinos Programu za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) svake godine predstaviti pregled, koji će uključivati godišnji pregled tereta, u pogledu postignutih rezultata u naporima Unije za pojednostavnjenje zakonodavstva, izbjegavanje prekomjernih propisa i smanjenje administrativnih opterećenja.

Na temelju rada institucija na procjeni učinka i evaluaciji i na temelju doprinosa država članica i dionika te uzimajući u obzir troškove i koristi propisa Unije, Komisija će kad god je to moguće brojčano odrediti potencijal regulatornog rasterećenja ili potencijalne uštede pojedinačnih prijedloga ili pravnih akata.

Komisija će također u okviru REFIT-a procijeniti izvedivost određivanja ciljeva za smanjenje opterećenja u određenim sektorima.

IX. PROVEDBA I PRAĆENJE OVOG SPORAZUMA

49. Tri institucije poduzet će potrebne mjere radi osiguravanja sredstava i resursa potrebnih za pravilnu provedbu ovog Sporazuma.

50. Tri institucije zajedno će i redovito pratiti provedbu ovog Sporazuma na političkoj razini u okviru godišnjih rasprava, kao i na tehničkoj razini u okviru Međuinstitucijske koordinacijske skupine.

X. ZAVRŠNE ODREDBE

51. Ovim Međuinstitucijskim sporazumom zamjenjuje se Međuinstitucionalni sporazum o boljoj izradi zakonodavstva od 16. prosinca 2003.¹ i Zajednički međuinstitucijski pristup procjeni učinka iz studenoga 2005².

Prilog ovom Sporazumu zamjenjuje Zajednički dogovor o delegiranim aktima iz 2011.

52. Ovaj Sporazum stupa na snagu na dan potpisivanja.

Sastavljeno u...,

Za Europski parlament

Za Vijeće

Za Komisiju

Predsjednik

Predsjednik

Predsjednik

¹ SL C 321, 31.12.2003., str. 1

² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Prilog

Zajednički dogovor Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o delegiranim aktima

I. PODRUČJE PRIMJENE I OPĆA NAČELA

1. Ovaj Zajednički dogovor nastavak je Zajedničkog dogovora o delegiranim aktima iz 2011., koji se ovime zamjenjuje, te doprinosi racionalizaciji prakse koju su nakon toga uspostavili Europski parlament i Vijeće. Njime se utvrđuju praktični aranžmani i usuglašena objašnjenja i preferencije koji se primjenjuju na delegiranje zakonodavne ovlasti na temelju članka 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Tim člankom zahtijeva se da ciljevi, sadržaj, opseg i trajanje delegiranja budu izričito utvrđeni u svakom zakonodavnom aktu koji sadržava takvo delegiranje („temeljni akt”).
2. Pri izvršavanju svojih ovlasti te u skladu s UFEU-om, Europski parlament, Vijeće i Komisija („tri institucije”) surađuju tijekom čitavog postupka s ciljem lakšeg izvršavanja delegirane ovlasti i djelotvornog nadzora te ovlasti, koju obavljaju Europski parlament i Vijeće. U tu svrhu uspostavljaju se odgovarajući kontakti. na administrativnoj razini.
3. Pri predlaganju delegiranja ovlasti na temelju članka 290. UFEU-a, ili pri delegiranju takvih ovlasti, dotične se institucije, ovisno o postupku za donošenje temeljnog akta, obvezuju da će u najvećoj mogućoj mjeri upotrebljavati standardne klauzule navedene u Dodatku.

II. SAVJETOVANJA PRI PRIPREMI I IZRADI DELEGIRANIH AKATA

4. Komisija se, prilikom pripreme nacrtu delegiranih akata, savjetuje sa stručnjacima koje imenuje svaka država članica. Sa stručnjacima iz država članica pravodobno se provodi savjetovanje o svakom pojedinačnom nacrtu delegiranog akta koji pripreme službe Komisije* Nacrti delegiranih akata dijele se sa stručnjacima država članica. Ta se savjetovanja održavaju putem postojećih stručnih skupina ili na *ad hoc* sastancima sa stručnjacima iz država članica, koje Komisija saziva preko stalnih predstavništva svih država članica. O tome koji stručnjaci trebaju sudjelovati odlučuju države članice. Nacrti delegiranih akata, nacrti dnevnog reda i svi drugi relevantni dokumenti dostavljaju se stručnjacima iz država članica pravodobno kako bi imali dovoljno vremena za pripremu.
5. Na kraju svakog sastanka sa stručnjacima iz država članica ili nakon tih sastanaka, službe Komisije navode do kojih se zaključaka došlo na temelju rasprava, uključujući načine na koje će mišljenja stručnjaka uzeti u obzir, te kako namjeravaju dalje postupiti. Ti zaključci bit će zabilježeni u zapisniku sastanka.
6. Priprema i izrada delegiranih akata može uključivati i savjetovanje s dionicima.
7. Ako se bitni sadržaj u nacrtu delegiranog akta na bilo koji način promijeni, Komisija stručnjacima iz država članica pruža mogućnost da reagiraju, prema potrebi u pisanom obliku, na izmijenjenu verziju nacrtu delegiranog akta.

* Posebnosti postupka za pripremu regulatornih tehničkih standarda, kako je opisano u uredbama o osnivanju europskih nadzornih tijela [Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.), Uredba (EU) br. 1094/2010 (EU) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.) i Uredba (EU) br. 1095/2010 (EU) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.)] uzet će se u obzir ne dovodeći u pitanje postupke savjetovanja kako su utvrđeni u ovom Sporazumu.

8. Sažetak postupka savjetovanja uključuje se u obrazloženje koje se prilaže uz delegirani akt.
9. Komisija redovito objavljuje okvirne popise planiranih delegiranih akata.
10. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija osigurava pravodobno i istodobno slanje svih dokumenata, uključujući nacрте akata, Europskom parlamentu i Vijeću u isto vrijeme kada i stručnjacima iz država članica.
11. Ako to smatraju potrebnim, Europski parlament i Vijeće mogu svaki pojedinačno poslati stručnjake na sastanke stručnih skupina iz Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata i na koje su pozvani stručnjaci iz država članica. U tu svrhu Europski parlament i Vijeće primaju plan za sljedeće mjesece i pozive na sve sastanke stručnjaka.
12. Tri institucije međusobno si navode svoje funkcionalne pretince elektroničke pošte koji se upotrebljavaju za slanje i primanje svih dokumenata u vezi s delegiranim aktima. Nakon što se uspostavi registar iz stavka 29. Sporazuma, on se upotrebljava u tu svrhu.

III. ARANŽMANI ZA DOSTAVU DOKUMENATA I IZRAČUN ROKOVA

13. Komisija putem odgovarajućeg mehanizma Europskom parlamentu i Vijeću službeno šalje delegirane akte. S klasificiranim dokumentima postupa se u skladu s internim administrativnim postupcima koje svaka institucija uspostavlja s ciljem pružanja svih potrebnih jamstava.
14. Kako bi se osiguralo da Europski parlament i Vijeće mogu ostvarivati prava predviđena člankom 290. UFEU-a u rokovima utvrđenima u svakom temeljnom aktu, Komisija ne šalje nijedan delegirani akt tijekom sljedećih razdoblja:

– od 22. prosinca do 6. siječnja;

– od 15. srpnja do 20. kolovoza.

Ta se razdoblja primjenjuju samo kada se rok za podnošenje prigovora temelji na stavku 18.

Ta se razdoblja ne primjenjuju na delegirane akte koji se donose po hitnom postupku predviđenom u dijelu VI. ovog Zajedničkog dogovora. U slučaju da se delegirani akt donese po hitnom postupku tijekom jednog od razdoblja navedenih u prvom podstavku, rok za podnošenje prigovora predviđen u temeljnom aktu počinje teći tek istekom tog razdoblja.

Tri institucije suglasne su da do listopada u godini koja prethodi izborima za Europski parlament postići dogovor o aranžmanu za priopćivanje delegiranih akata tijekom izborne stanke.

15. Rok za podnošenje prigovora započinje kada Europski parlament i Vijeće zaprime sve službene jezične verzije delegiranog akta.

IV. TRAJANJE DELEGIRANJA

16. Temeljnim aktom Komisiju se može ovlastiti za donošenje delegiranih akata na neodređeno ili određeno razdoblje.
17. Kada je predviđeno određeno razdoblje, temeljnim aktom bi se u načelu trebalo predvidjeti da se delegiranje prešutno produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja svakog razdoblja. Ovim se stavkom ne utječe na pravo Europskog parlamenta ili Vijeća na opoziv.

V. ROKOVI ZA PRIGOVOR EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

18. Ne dovodeći u pitanje hitni postupak, rok za prigovor, koji se od slučaja do slučaja utvrđuje u svakom temeljnom aktu, trebao bi u načelu iznositi najmanje dva mjeseca, što se za svaku instituciju (Europski parlament ili Vijeće) može na njihovu inicijativu produljiti za još dva mjeseca.
19. Međutim delegirani akt može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog roka ako su i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovor.

VI. HITNI POSTUPAK

20. Hitni postupak trebao bi biti rezerviran za iznimne slučajeve, poput pitanja u vezi sa zaštitom i sigurnošću, zaštitom zdravlja i sigurnosti ili vanjskim odnosima, uključujući humanitarne krize. Europski parlament i Vijeće trebali bi u temeljnom aktu obrazložiti odabir hitnog postupka. U temeljnom aktu navode se slučajevi u kojima se primjenjuje hitni postupak.
21. Komisija se obvezuje da će Europski parlament i Vijeće u potpunosti obavješćivati o mogućnosti donošenja delegiranog akta po hitnom postupku. Čim službe Komisije predvide takvu mogućnost, neformalno o tome obavješćuju tajništva Europskog parlamenta i Vijeća putem funkcionalnih pretinaca elektroničke pošte iz stavka 12.
22. Delegirani akt donesen po hitnom postupku stupa na snagu bez odgode te se primjenjuje sve dok se ne podnese prigovor unutar roka predviđenog u temeljnom aktu. Ako Europski parlament ili Vijeće podnese prigovor, Komisija bez odgode stavlja akt izvan snage čim zaprimi obavijest Europskog parlamenta ili Vijeća o odluci o podnošenju prigovora.
23. Kad obavješćuje Europski parlament i Vijeće o donošenju delegiranog akta hitnim postupkom, Komisija navodi razloge za primjenu tog postupka.

VII. OBJAVA U SLUŽBENOM LISTU

24. Delegirani akti objavljuju se u seriji L *Službenog lista Europske unije* tek nakon isteka roka za prigovor, uz iznimku slučaja iz stavka 19. Delegirani akti doneseni po hitnom postupku objavljuju se bez odgode.
25. Ne dovodeći u pitanje članak 297. UFEU-a, odluke Europskog parlamenta i Vijeća o opozivu delegiranja ovlasti, o podnošenju prigovora na delegirani akt donesen po hitnom postupku ili o protivljenju prešutnom produljenju delegiranja ovlasti također se objavljuju u seriji L *Službenog lista Europske unije*. Odluka o opozivu stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
26. Komisija u *Službenom listu Europske unije* također objavljuje odluke o stavljanju izvan snage delegiranih akata donesenih po hitnom postupku.

VIII. MEĐUSOBNA RAZMJENA INFORMACIJA, OSOBITO U SLUČAJU OPOZIVA

27. Kad ostvaruju svoja prava primjenjujući uvjete utvrđene u temeljnom aktu, Europski parlament i Vijeće međusobno se obavješćuju te obavješćuju Komisiju.
28. Ako Europski parlament ili Vijeće pokrene postupak koji bi mogao dovesti do opoziva delegiranja ovlasti, o tome obavješćuju druge dvije institucije najkasnije mjesec dana prije odluke o opozivu.

Dodatak

Standardne klauzule

Uvodna izjava:

Kako bi ... *[željeni cilj]*, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s ... *[sadržaj i opseg]*. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od *[datum]*. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

Članak/članci o delegiranju ovlasti

Komisija *[donosi / je ovlaštena donijeti]* delegirane akte u skladu s člankom *[A]* u vezi s ... *[sadržaj i opseg]*.

Sljedeći dodatni stavak dodaje se u slučaju primjene hitnog postupka:

Kada, u slučaju ... *[sadržaj i opseg]* to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju ovog članka primjenjuje se postupak predviđen u članku *[B]*.

Članak [A]

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

[*trajanje*]

Opcija 1.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [*datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci*].

Opcija 2.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od ... godina počevši od ... [*datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci*]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od ... godina.

Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

Opcija 3.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od ... godina počevši od ... [*datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci*].

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka/članaka Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od [datum].
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka/članaka ... stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od [dva mjeseca] od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za [dva mjeseca] na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Sljedeći dodatni članak dodaje se u slučaju primjene hitnog postupka:

Članak [B]

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok nije podnesen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. Prilikom priopćenja delegiranog akta Europskom parlamentu i Vijeću navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.
2. Europski parlament ili Vijeće mogu podnijeti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka [A] stavka [6]. U takvom slučaju Komisija bez odgode stavlja dotični akt izvan snage nakon što joj Europski parlament ili Vijeće priopći svoju odluku o podnošenju prigovora.

**PRILOG II.: IZJAVA EUROPSKOG PARLAMENTA I KOMISIJE PRILIKOM
DONOŠENJA MEĐUINSTITUCIJSKOG SPORAZUMA O BOLJOJ IZRADI
ZAKONODAVSTVA**

Europski parlament i Komisija smatraju da se ovim Sporazumom odražavaju nadležnosti Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije kako su utvrđene Ugovorom te ravnoteža između njih.

Njime se ne dovodi u pitanje Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije od 20. listopada 2010¹.

¹ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	23.2.2016
Rezultat konačnog glasanja	+: 19 -: 0 0: 5
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Mercedes Bresso, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Max Andersson, Gerolf Annemans, Sylvie Goulard, Viviane Reding, Helmut Scholz
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 200. st. 2.	Teresa Jiménez-Becerril Barrio